

طهران

بواسطة جناب حاجی میرزا عبداللہ و جناب آقا میرزا علی محمد سررشته دار

سمنان

جناب آقا سیّد مصطفیٰ علیہ بہاء اللہ الأبھی

هو اللہ

الہی و مغيث الوری و ربّی و معین الضّعفاء اسئلک بالكلمة العلیا ان تؤیّد الأصفیاء علی نشر نفحات القدس فی کلّ الأرجاء ربّ اجعلہم الویة ذکرک و اوعیة علمک و ریاض معرفتک و حدائق موهبتک ربّ انبت من القلوب ریاحین العرفان و احشر النفوس تحت لواء الايقان و اجعلہم نطقاء ذکرک و سفراء امرک و نقباء خلقک یهدون الی سبیل الرّشد و یتنون علیک بالسن ناطقة و وجہ بارقة و اشعة شارقة و قلوب خافقة بمحبّتک انک انت البازل المعطى الکریم الرّحیم

ای ثابت بر پیمان نامہ رسید و خبر پرمسرّتی داشت کہ الحمد للہ در آنصفحات از ورود حضرت سررشته دار نفحات مشکبار منتشر شد و احبّای الہی بہ جوش و ہوش آمدند و خروشی برافراختند ای بندہ بها اگر بہ وصایا و نصایح جمال مبارک قیام گردد یک نفس جہانیرا زندہ نماید و یک آہنگ مملکتی را بحرکت آرد نغمہ یابہاء الأبھی بلند شود و گلبانگ یاربّی الأعلیٰ باوج علا رسد مکتوبیکہ منظوماً بواسطة حکیم الہی ارسال نمودہ بودید قرائت شد در نہایت بلاغت بود از فضل حضرت بیچون امید این بندہ دلخون آنست کہ طبع آن یار مہربان روان گردد و قریحہ الہام صریحہ شود و نطق فصیح و بیان بلیغ متتابعاً صادر گردد و لیس ذلک علی اللہ بعزیز امہ اللہ المنجذبہ ورقہ علویہ و امہ اللہ الموقنہ ورقہ فاطمہ و امہ اللہ التوراء ورقہ زہرا و امہ اللہ البہراء ورقہ فخرالنساء و امہ اللہ الرضیّہ ورقہ مرضیّہ و قرۃ عین اہل عرفان جناب حسین و نور بصر اصفیا جناب احمد را از قبل این عبد تحیات محترمانہ برسانید و عذر مکتوب منفردانہ بخواہید از جان و دل آرزو چنین بود کہ ہر یک را بمکتوبی مخصوص مزاحم اوقات کردم ولی چہ توان نمود کہ بکمال عسرت نگارش این یک نامہ میسر گردید زیرا وقت تنگ است و مشاغل و غوائل بی مہلت و درنگ از فضل ربّ الألطاف الخفیّہ امید وطید است کہ آن اماء رحمان و بندگان یزدان روز بروز قدم پیش نہند و از فیض ملکوت ابھی بہرہ و نصیب بیش برند ہذا منتهی املی و غایۃ مقصدی ان ربّی لکریم و ہّاب یهب لمن یشاء ما یشاء و لہ الفضل و الجود فی عالم الانشاء و علیک التّحیّۃ و البہاء ع ع